

бране. Депутацийтъ често обявявали, че солдаты не желаятъ да ся повиняватъ на аристократы и на неприятелы на свободата. Въ много провинций армейскы полкове ся съединявали съ националната гвардия и празнували наедно съюзитъ на братството, като давали кълтва да защищаватъ съ общы силы народътъ кралътъ и конституцията. Националното събрание постоянно ободрявало съставляването на тѣзи съюзы, които ся наричали федераций; но понеже болшинството отъ офицеры съвсѣмъ не било расположено да служи на народътъ и да защитава конституцията, то тѣзи съюзы уголъмывали враждата мѣжду началникы и подчинены, вслѣдствие на което необходимостта за прѣобразование на армията, всѣки день ставала по настояща.

Най напрьдъ националното събрание опрьдѣлило, щото въ бѣдѣще всичкы въпросы, които ще ся отнасятъ до увеличението и устройството на армията, до рѣдътъ по когото трѣбва да е допълняватъ, до употреблението ѳ въ господарството, до платата на всичкы чинове, до приеманието на служба чуждоstrанни солдаты, и до военны главны и дисциплинарны закони — подлежатъ подъ рѣшението на законодателны събрания.

Послѣ слѣдвали самы прѣобразования: платата на рѣдовы уголъмена, на всичкы способны чловѣцы офицерскы чинъ станалъ достѣпенъ, въ мирно врѣме на солдатинътъ ся прѣдоставявали всичкы гражданскы права. Но тукъ, както и въ всичкы други клонове отъ